

Κωνσταντίνος Ηλιόπουλος: Τρομοκρατία

☰ Κατηγορία: **Αναρχική Θεωρία**

Με αίσθημα κάπως παράδοξον, αλλ' όχι και ευχάριστον, γράφομεν αυτήν την λέξιν την οποίαν αναγιγνώσκετε παραπάνω.

Διότι χωρίς να θέλομεν σπρώχνει τον νουν μας εις εποχάς τρικυμιώδεις, κατά τας οποίας η ανθρωπότης εκυλίετο εις το αίμα της.

Διότι μεταξύ τόσων και τόσων ανθρωποφάγων και αιμοβόρων, μάς υπενθυμίζει τον Σύχαν τον τρομερόν, ο οποίος, αφού έχυσε ποταμούς

αιμάτων και ύψωσε σωρούς από πτώματα, επήγγεν κατόπιν στα Σάλωνα να πεθάνη από φυσικόν θάνατον και να διαψεύση το ρητόν "μάχαιραν έδωσες μάχαιραν θα λάβης".

Διότι μάς υπενθυμίζει Ροβεσπιέρον τον τρομερώτερον, ο οποίος το "μάχαιραν έδωσες..." το επεκύρωσε με τον θάνατόν του, διότι παρέδωσε την ισχυράν κεφαλήν του στα χέρια του δημίου.

Διότι επεθύμουν το μεγαλοπρεπές άρμα της Προόδου να εξακολουθή την εις τα εμπρός πορείαν του, εν μέσω της χαράς και αγαλλιάσεως των λαών... αλλά επιθυμία πλατωνική!

Ατυχώς η τρομοκρατία είναι αναγκαίον κακόν.

Και μόνον των μαρτύρων το αίμα, και των στρατιωτών της Ιδέας ο θάνατος, τρέπουσιν εις φυγήν της τυραννίας τα φάσματα, και επιταχύνουν την προς τα εμπρός πορείαν της

ανθρωπότητος.

Τρομοκρατία!

Λέξις επιβλητική και με έκφρασιν, λέξις ζωντανή, καθρέπτῃς που βλέπεις μέσα σ' αυτήν την λαιμητόμον με την μάχαιράν της την φοβεράν ν' ανεβοκαταβαίνει και να θερίζει κεφαλάς, και πέριξ αυτής τον Γαλλικόν λαόν να την χειροκροτή σε κάθε πέσιμο κεφαλής και τους θρόνους των βασιλέων να κλονίζωνται από τα χειροκροτήματα.

Οι μωρότεροι των τυράνων μεταχειρίσθησαν την τρομοκρατίαν κατά των λαών δια ν' αποτύχουν και να συντρίψουν.

Οι τολμηρότεροι των λαών, την μεταχειρίσθησαν κατά των τυράνων δια να θριαμβεύσουν.

Αυτό το λέγει η Ιστορία.

Με την τρομοκρατίαν ο Σύχας έσωσε το καιρόν

εκείνον το ρωμαϊκόν κράτος από τα νύχια των αργομίσθων και των κλεπτών και ρουσφετοφάγων.

Με την τρομοκρατίαν έσωσεν ο Ροβεσπιέρος στα 1793 της Γαλλικόν επανάστασιν, αραιόσας δια της λαιμητόμου τας τάξεις των εχθρών της. Με αυτήν οι μηδενισταί εξεκόλησαν από τον Τσάρον την μικράν αυτήν ελευθερίαν, την σημερινήν και μ' αυτήν θα φθάσουν, χωρίς άλλο, στον τελειωτικόν θρίαμβόν των.

Με αυτήν ο Ιταλός Ορπίνης έσπρωξε τον Ναπολέοντα Γ' κατά της Αυστρίας, και συνετέλεσε κατά μέγα μέρος εις την ελευθέρωσιν της πατρίδος του.

Η τρομοκρατία δεν έχει καμμίαν ισχύν εναντίον της Ιδέας.

Οι ατρόμητοι οπδοί της δεν δίδουν καμμίαν εις αυτήν σημασίαν. Εφαρμοζόμενη εναντίον αυτών

αντί να τους φοβίση και τους διασκορπίση, τους εξαγριώνει απεναντίας τους πολλαπλασιάζει, τους ενθουσιάζει.

Τους τυράννους μόνον τρομάζει και παγώνει τους αγενείς οπαδούς των. Όσοι αμφιβάλλουν, ας ρίψουν το βλέμα εις την Ισπανίαν να βεβαιωθούν. Ένας ανθρωπος εκεί ολιγώτερον, ο οποίος ηδύνατο και την ιδίαν ημέραν της δολοφονίας να πεθάνη. Άνθρωπος ήτο και μάλιστα γέρος και η αποπληξία ή η συγκοπή είνε για τους ανθρώπους.

Η μωρία όμως του Αλφόνσου θελήσαντος να τρομοκρατήσει τους οπαδούς του Φερρέρ δια του θανάτου του, εδιπλασίασε, ετριπλασίασε την δύναμιν του Σοσιαλισμού, του οποίου ο μεγαλοπροεπής βραχθμός κατά την ειδησιν του θανάτου του, εκλόνισεν εκ βάθρων τα καθεστώτα.

ΤΡΙΦΦΦΗΣ

* Το παρόν κείμενο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Ο Εργάτης" Νο 37, 18 Οκτώβρη 1909. Διατηρείται η ορθογραφία αλλά όχι το πολυτονικό σύστημα.

Ελλάδα αναρχισμός κοινωνία κριτική